

Minkkontoret

J.nr. 2023 - 7954

Den 1. juli 2024

Notat vedrørende høring over udkast til erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, ændringsbekendtgørelse til nedlukningsbekendtgørelsen, ændringsbekendtgørelse til bekendtgørelse om forenklet model og ændringsbekendtgørelse til værdisikringsbekendtgørelsen

---

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Fødevareministeriet) har i perioden fra 23. maj 2024 til 9. juni 2024 haft følgende udkast til bekendtgørelser i høring:

- udkast til bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og visse følgeerhverv (erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen),
- udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink (ændringsbekendtgørelse til nedlukningsbekendtgørelsen),
- udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om forenklet model for fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020 ved permanent nedlukning af minkvirksomhedens drift (ændringsbekendtgørelse til bekendtgørelse om forenklet model), og
- udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om værdisikring af erstatning og kompensation til minkavlere med mink i 2020 (ændringsbekendtgørelse til værdisikringsbekendtgørelsen).

Der er modtaget høringssvar fra følgende høringssparter: København Fur, herunder Dansk Pelsdyravlforening, og Det Danske Minkerhverv. Det Danske Minkerhverv har oplyst, at de har haft fokus på de ændringer, der har særlig betydning for følgeerhvervet og henviser i øvrigt til det høringssvar, som er indsendt af København Fur. København Fur har oplyst, at de ikke har bemærkninger til ændringsbekendtgørelsen til værdisikringsbekendtgørelsen.

Høringssvarene har bl.a. givet anledning til følgende ændringer og præciseringer:

- i § 30 i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen er tilføjet en generel bestemmelse om genoptagelse af afgørelser fra erstatnings- og taksationskommissionerne og overerstatnings- og taksationskommissionerne, såfremt overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse eller en endelig dom i en anden sag vil kunne have betydning for virksomhedens erstatning eller kompensation,
- i § 20 b, stk. 1, i ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsen er det ændret, således at overtagelsesdagen tidligst indtræder 30 hverdage efter Fødevarestyrelsens modtagelse af erklæringer om accept af, hvor virksomheden og eventuelle rettighedshavere erklærer, at vilkårene i afgørelsen accepteres,
- i § 21 c, stk. 6, i ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsen er klageadgangen ændret fra Transportministeriet til transportministeren,
- i § 22 a, stk. 1, i ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsen er anvendelsesområdet udvidet til også at omfatte minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020, som sambehandles med en eller flere andre virksomheder, som ejer den faste ejendom, hvorfra minkvirksomheden helt eller delvist har drevet minkproduktionen fra, jf. nedlukningsbekendtgørelsens § 2 a,
- i § 22 a, stk. 2, i ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsen er henvisningen ”jf. § 5, stk. 1 -4” slettet, og
- i § 6, stk. 8, i ændringsbekendtgørelse om forenklet model er dokumentationskravet justeret.

Fødevarerministeriet har af egen drift fundet anledning til bl.a. at præcisere:

- at ordet ”foreløbig” er udgået af § 13, stk. 4, § 16, stk. 5, og § 28, stk. 3, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen,
- at besigtigelse af ansøgerens anlægsaktiver foretages af en erstatnings- og taksationskommission, hvis det ikke er muligt at udpege en sagkyndig, jf. § 14, stk. 1, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen,
- at erstatnings- og taksationskommissionen træffer afgørelse om kompensation for passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold og godtgørelse for sagkyndig bistand, uanset om minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder anmoder om, at en erstatnings- og taksationskommission træffer afgørelse om opgørelse af eventuel yderligere erstatning og kompensation, jf. § 16, 5, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen,
- at overerstatnings- og taksationskommissionerne også kan tage stilling til en anmodning om, at staten ikke erhverver ret til visse anlægsaktiver efter § 20, stk. 3, i nedlukningsbekendtgørelsen, uanset om erstatnings- og taksationskommissionen har truffet afgørelse herom, jf. § 22, stk. 3, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen,
- at erstatnings- og taksationskommissionen træffer afgørelse om eventuel fordeling af erstatning og kompensation efter § 23 i nedlukningsbekendtgørelsen og modregning efter §§ 26-27 i nedlukningsbekendtgørelsen i forbindelse med afgørelsen om værdien af virksomhedens anlægsaktiver i sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder, jf. § 13, stk. 4, og § 16, stk. 5, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen,
- at kravet om revisorpåtegning også gælder anlægskartoteket, herunder oplysninger om bogførte værdier, jf. § 18 a, stk. 1, i ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsen,

- at ordet ”eventuelt” er tilføjet i ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsens § 18 a, stk. 2, nr. 4, litra a, før ”antal”, og
- at følgeerhvervsvirksomheden, i sager, hvor staten overtager den faste ejendom, er forpligtet til at fjerne de aktiver, der ikke skal overdrages, senest dagen inden overtagelsesdagen, jf. § 20 b, stk. 3, i ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsen.

Nedenfor fremgår de væsentligste bemærkninger fra høringsparterne og Fødevareministeriets bemærkninger hertil.

1. Processuelle ændringer vedrørende sagsbehandlingen i kommissionerne mv.

I det følgende fremgår først de væsentligste bemærkninger fra høringsparterne angående de processuelle ændringer vedrørende sagsbehandlingen i kommissionerne og heraf afledte forhold samt Fødevareministeriets bemærkninger hertil. Fødevareministeriets bemærkninger vil fremgå kursiveret.

Fødevareministeriet har i forbindelse med høringsprocessen desuden fundet anledning til af egen drift at foretage nogle øvrige tilpasninger af reglerne om de processuelle ændringer for behandlingen af ansøgninger fra minkvirksomheder med egenproduktion i 2020, minkvirksomheder uden egenproduktion i 2020 og udlejningsvirksomheder mv. Disse ændringer og præciseringer mv. fremgår efterfølgende.

1.1. Høringsparternes bemærkninger ang. de processuelle ændringer mv.

København Fur foreslår, at den nye definition af udlejningsvirksomheder i § 2, nr. 3, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen udvides til at omfatte udlejningsvirksomheder, der alene har udlejet arealet, hvorpå lejers farm er beliggende, samt virksomheder, der har udlejet en enkelt øvrig driftsbygning, f.eks. en bygning udlejet til pelseri.

Fødevareministeriet bemærker, at der med indførelsen af den nye sagsbehandlingsproces ikke er tilsigtet ændringer i forhold til de kriterier, der gælder for, hvilke virksomheder der er erstatningsberettigede og således kan få tildelt nedlukningserstatning. Der gælder fortsat de samme kriterier for omstilling og omsætning mv. Der er heller ikke tilsigtet ændringer i forhold til de erstatningsmodeller, der gælder for hhv. minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020, minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og følgeerhverv. Fødevareministeriet finder således ikke grundlag for at imødekomme forslaget om at udvide definitionen i § 2, nr. 3. Fødevareministeriet bemærker hertil, at den nye sagsbehandlingsproces indebærer, at besigtigelsen af aktiverne som udgangspunkt foretages af en sagkyndig, og at den sagkyndige udelukkende besigtiger aktiver, som vil kunne indgå i erstatnings- og kompensationsopgørelsen. For så vidt angår arealer bemærkes, at det fremgår af pkt. 2.5.2 i de almindelige bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, som er fremsat den 26. marts 2021, at der for så vidt angår staldbygninger og staldanlæg bure m.m., der har været anvendt eller udlejet til minkavl eller opdræt af mink med henblik på videresalg af levende dyr, ikke vil være grundlag for at overtage grunden, hvorpå bygning og staldanlæg befinder sig.

Kopenhagen Fur bemærker, at erstatningsmodellerne er forskellige for minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020, minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder. Ifølge Kopenhagen Fur er der centrale sondringer i erstatningsmodellerne, som ikke er afspejlet korrekt i de nye bestemmelser. Kopenhagen Fur anfører i den forbindelse, at det i § 13, stk. 1, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, for så vidt angår minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020, bør ændres, så erstatningsmodellen i § 5 i nedlukningsbekendtgørelsen er afspejlet. I forlængelse heraf anfører Kopenhagen Fur, at ”anlægsaktivernes pris” skal ændres til ”anlægsaktivernes restværdi” i § 14, stk. 2, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen.

Fødevareministeriet bemærker, at ønsket om, at minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020 kan få en opgørelse af erstatning i relation til anlægsaktiverne, er imødekommet. Det indebærer, at erstatnings- og taksationskommissionen i sager om minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020 som udgangspunkt vil indlede sagsbehandlingen med at træffe afgørelse om restværdien af minkvirksomhedens minkspecifikke anlægsaktiver i medfør af nedlukningsbekendtgørelsens § 5, stk. 1-4.

For så vidt angår Kopenhagen Furs bemærkning om, at ”anlægsaktivernes pris” skal ændres til ”anlægsaktivernes restværdi” i den foreslåede § 14, stk. 2, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, finder Fødevareministeriet ikke anledning til at foretage den foreslåede tilpasning af bestemmelsens ordlyd. Fødevareministeriet bemærker i den forbindelse, at den sagkyndige skal foretage en vurdering af anlægsaktivernes værdi den 4. november 2020, og at det herefter er erstatnings- og taksationskommissionen, der skal opgøre restværdien af anlægsaktiverne på grundlag af den sagkyndiges oplysninger, høringssvar og sagens øvrige oplysninger.

Kopenhagen Fur anfører, at der bør indføres en mulighed for, at virksomhederne har ret til at kræve, at besigtigelsen af anlægsaktiverne gennemføres af en erstatnings- og taksationskommission i stedet for en sagkyndig. Det er således ikke en tilstrækkelig imødekommelse af partsinteressen, at formanden for erstatnings- og taksationskommissionen kan beslutte, at besigtigelsen af anlægsaktiverne gennemføres af en erstatnings- og taksationskommission.

Fødevareministeriet bemærker, at formålet med de nye regler om ændring af sagsbehandlingsprocessen i erstatnings- og taksationskommissionerne, herunder også muligheden for at benytte en sagkyndig til at gennemføre besigtigelsen, er at effektivisere sagsbehandlingen for så vidt angår anlægsaktiverne og fremskynde processen med nedrivning af minkfarme, så virksomhederne hurtigere vil kunne disponere over jorden til andre formål. Da der kan være konkrete forhold, som betyder, at det er hensigtsmæssigt, at det er en erstatnings- og taksationskommission, som gennemfører besigtigelsen, er der etableret mulighed for, at formanden for erstatnings- og taksationskommissionen kan beslutte, at kommissionen selv kan foretage besigtigelse, når helt særlige forhold medfører, at det vil være uforvarsomt at træffe afgørelse om værdien af anlægsaktiverne, uden at kommissionen selv har afholdt en besigtigelse. Fødevareministeriet forudsætter i den forbindelse, at virksomhedens fremsatte anmodning om, at kommissionen selv skal foretage besigtigelsen, vil indgå i formandens vurdering af, hvorvidt der er behov for, at kommissionen selv foretager besigtigelse af ejendommen eller ejendommene.

Det bemærkes hertil, at det er forudsat, at en sagkyndig under alle omstændigheder skal bistå med rådgivning i forhold til virksomhedens udfyldelse af anlægskartoteket, som skal bruges til sagsbehandling. Den sagkyndige skal således i alle de omfattede sager foretage en fysisk gennemgang af virksomheden. Det er Fødevareministeriets vurdering, at mulighederne for effektivisering i forhold til den samlede sagsbehandlingstid vil blive påvirket negativt, hvis virksomhederne selv kan vælge, om besigtigelsen skal gennemføres af en sagkyndig eller en erstatnings- og taksationskommission. Ud fra en samlet vurdering afvises København Furs forslag om, at virksomhederne har ret til at kræve, at besigtigelsen af anlægsaktiverne gennemføres af en erstatnings- og taksationskommission.

København Fur anfører, at det bør præciseres, at erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse om værdien af anlægget, jf. § 13, stk. 1, og § 15, stk. 1, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, skal angive de enkelte poster, vilkår og fordeling. Ifølge København Fur er dette nødvendigt for at sikre, at den erstatningsberettigede efterfølgende har fuld klarhed f.eks. af hensyn til udestående rettighedshavere.

Fødevareministeriet bemærker, at det er præciseret i § 13, stk. 4, og § 16, stk. 5, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, at erstatnings- og taksationskommissionen – for så vidt angår minkvirksomheder uden egenproduktion i 2020 og udlejningsvirksomheder – træffer afgørelse om fordeling af erstatning og compensation efter § 23 i nedlukningsbekendtgørelsen. Baggrunden er, at Fødevarestyrelsen kan udbetale den i afgørelsen fastsatte erstatning og compensation, og at der på baggrund heraf er behov for, at der foretages den nødvendige fordeling af erstatningen og compensationen til virksomhedens eventuelle rettighedshavere. Det bemærkes, at godtgørelse for sagkyndig bistand udbetales til virksomheden og således ikke indgår i beløbet, der skal behandles i forhold til fordeling til rettighedshavere.

Fødevareministeriet bemærker endvidere, at det forudsættes, at erstatnings- og taksationskommissionen i alle afgørelser om opgørelse værdien af anlægsaktiver, dvs. både sager om minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020, minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder, fastsætter de nødvendige vilkår, herunder vilkår om, at staten erhverver den fulde ret over de aktiver eller den virksomhed, der bliver ydet erstatning eller compensation for, jf. dog § 13, stk. 2 i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen. Accepterer virksomheden ikke vilkårene, vil nedrivningen ikke kunne påbegyndes, ligesom Fødevarestyrelsen heller ikke udbetaler den opgjorte erstatning og compensation til minkvirksomheder uden egenproduktion i 2020 og udlejningsvirksomheder.

Fødevareministeriet bemærker hertil, at ordet ”foreløbig” er udgået af § 13, stk. 4, § 16, stk. 5, og § 28, stk. 3. Det skyldes, at der er tale om en afgørelse om værdien af anlægsaktiverne, og ikke en afgørelse om forskud på erstatning.

Kopenhagen Fur anfører, at minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020 også bør få en udbetaling på baggrund af erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse om værdien af virksomhedens anlægsaktiver. Kopenhagen Fur bemærker yderligere, at ordlyden i § 28, stk. 3, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen skal præciseres, så ”fastsatte kompensation” ændres til ”fastsatte erstatning og kompensation”.

Fødevareministeriet bemærker, at ønsket om, at minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020 kan få en opgørelse af erstatning i relation til anlægsaktiverne, er imødekommet. Erstatnings- og taksationskommissionerne kan dog ikke træffe afgørelse om udbetaling af erstatningen relateret til anlægsaktiverne til minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020. Fødevareministeriet bemærker hertil, at alle minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020 har haft mulighed for at ansøge om forskud på nedlukningserstatning, og aktuelt har mulighed for at ansøge om forhøjet forskud på nedlukningserstatning. Der er således allerede udbetalt ca. 5,2 mia. kr. i forskud og forhøjet forskud til disse virksomheder. Ordningerne er indrettet bl.a. under hensyntagen til at undgå, at der udbetales for meget i forskud i forhold til den endelige erstatning og kompensation. Ministeriet finder ikke grundlag for at lave en generel ordning, som muliggør yderligere forskud til denne gruppe af virksomheder.

Fødevareministeriet bemærker yderligere, at der er etableret en såkaldt fast track-ordning for minkavlere med egenproduktion af mink i 2020, som giver minkavlere mulighed for at få opgjort og udbetalt erstatning langt hurtigere end i den skemalagte model, som administreres i erstatnings- og taksationskommissionerne. Minkavlere, som vælger fast track-ordningen, kan forvente at modtage et forslag til afgørelse 2-4 måneder, fra de nødvendige dokumenter er indsendt til Fødevarestyrelsen.

Fødevareministeriet har imødekommet Kopenhagen Furs forslag om at præcisere ordlyden i § 28, stk. 3, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, således at ”fastsatte kompensation” er ændret til ”fastsatte erstatning og kompensation”.

Kopenhagen Fur og Det Danske Minkerhverv bemærker, at muligheden for genoptagelse af en afgørelse fra erstatnings- og taksationskommissionerne, hvis en endelig dom i en anden sag vil kunne have betydning for virksomhedens erstatning eller kompensation, ikke ses at være medtaget i erstatnings- og taksationsbekendtgørelse. Det anses for en fejl, og bør rettes.

Fødevareministeriet bemærker, at der er indsat en ny bestemmelse i § 30 i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, hvorefter minkvirksomheder ogfølgeerhvervsvirksomheder efter anmodning kan få genoptaget afgørelsen om erstatningens eller kompensationens udmåling, såfremt overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse eller en endelig dom i en anden sag vil kunne have betydning for minkvirksomhedens ellerfølgeerhvervsvirksomhedens erstatning eller kompensation.

1.2. Fødevareministeriets øvrige bemærkninger ang. de processuelle ændringer mv.

Fødevareministeriet bemærker, at ministeriet af egen drift har fundet anledning til at præcisere i § 14, stk. 1, erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, at besigtigelsen af ansøgerens anlægsaktiver foretages af en erstatnings- og taksationskommission, hvis det ikke er muligt at udpege en sagkyndig.

Fødevarerministeriet bemærker desuden, at ministeriet af egen drift har fundet anledning til at præcisere i § 22, stk. 4, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, at overerstatnings- og taksationskommissionerne også kan tage stilling til en anmodning om, at staten ikke erhverver ret til visse anlægsaktiver efter § 20, stk. 3 i nedlukningsbekendtgørelsen, uanset om erstatnings- og taksationskommissionen har truffet afgørelse herom forinden. Ligeledes kan erstatnings- og taksationskommissionen træffe afgørelse om udtagning af aktiver, dvs. om at staten ikke erhverver ret til visse anlægsaktiver efter § 20, stk. 3, i nedlukningsbekendtgørelsen, i forbindelse med en samlet afgørelse om erstatning og kompensation, dvs. i de situationer, hvor udgangspunktet om, at erstatnings- og taksationskommissionen indleder sagsbehandlingen med en afgørelse om værdien af anlægsaktiver, jf. § 13, stk. 1, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, er fraveget.

Fødevarerministeriet har af egen drift desuden fundet anledning til at præcisere § 16, stk. 5, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, så det nu fremgår, at erstatnings- og taksationskommissionen træffer afgørelse om opgørelse af kompensation for passiv bevarelse og nødtørftig vedligehold, jf. § 22 i nedlukningsbekendtgørelsen, og afgørelse om opgørelse af godtgørelse for sagkyndig bistand, jf. § 29, stk. 2, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, i det tilfælde, at minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 eller udlejningsvirksomheder, ikke anmoder om opgørelse yderligere erstatning og kompensation, jf. § 13, stk. 3, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen. Det betyder, at minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder, der ikke ønsker yderligere erstatning og kompensation opgjort i medfør af § 13, stk. 3, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, modtager en samlet afgørelse om kompensation og erstatning, herunder kompensation for passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold og godtgørelse for sagkyndig bistand. Fødevarerministeriet bemærker, at virksomhederne skal indsende dokumentation for afholdte udgifter, som søges kompenseret efter § 22 i nedlukningsbekendtgørelsen. Dokumentation skal indsendes inden for fristen i § 16, stk. 4, dvs. senest 6 måneder fra indgåelsen af forliget eller afgørelsen efter § 13, stk. 4.

Fødevarerministeriet bemærker endelig i relation til reglerne om oplysningskrav i § 18, stk. 1-3, at det ikke er et krav, at der indsendes alle dele af de pågældende oplysningsskemaer til brug for erstatnings- og taksationskommissionernes afgørelse om værdien af anlægsaktiver. Det påhviler Minksekretariatet at vejlede om, hvilke dele af oplysningsskemaerne der skal indsendes på de forskellige stadier af sagsbehandlingen.

Fødevarerministeriet kan oplyse, at udgangspunktet for erstatnings- og taksationskommissionernes sagsbehandling af sager vedrørende minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020, minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder fremadrettet er, at de indledes med en afgørelse om værdien af anlægsaktiver, jf. § 13, stk. 1, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen. Dette udgangspunkt kan fraviges, f.eks. hvis erstatnings- og taksationskommission allerede har foretaget en besigtigelse af en virksomheds anlægsaktiver, hvis formanden for erstatnings- og taksationskommissionen vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at der træffes en samlet afgørelse om værdien af anlægsaktiver og evt. øvrige elementer i erstatningen, eller hvis der ikke er en sagkyndig tilgængelig.

Fødevarerministeriet kan i øvrigt oplyse, at der i § 3, stk. 5, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen er fastsat regler om, at det ikke er et krav, at det er den samme kommission, som behandler den enkelte sag. I en enkelt sag kan der således være forskellige kommissioner, der træffer afgørelser om forskellige forhold. Der kan også ske udskiftning af medlemmer eller formænd under sagens behandling. Baggrunden for den nye bestemmelse er, at der med den nye sagsbehandlingsproces vil blive truffet flere afgørelser i den samme sag, dvs. vedrørende den samme ansøgning. Det er vurderet hensigtsmæssigt af hensyn til at sikre fremdrift og fleksibilitet i behandlingen af afgørelserne, at forskellige kommissioner kan træffe afgørelser om forskellige forhold i samme sag, dvs. at det f.eks. ikke er de samme personer, som deltager i behandlingen af afgørelse om værdien af anlægsaktiverne og afgørelsen om eventuel yderligere erstatning og kompensation.

Kommissionerne kan nedsættes løbende under hensyntagen til medlemmernes tilgængelighed, kompetencer mv. Baggrunden for 2. pkt. i § 3, stk. 5, om udskiftning af medlemmer i kommissionerne under sagens behandling er reglerne om sammensætningen i erstatnings- og taksationskommissionerne, der blev udstedt i april 2024, hvor der bl.a. blev fastsat regler om, at personer med tilknytning til minkerhvervet ikke må være medlem af erstatnings- og taksationskommissionerne.

Fødevarerministeriet kan i øvrigt oplyse, at ordet ”udtagning” i § 3, stk. 7, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen relaterer sig til den situation, hvor et medlem af en erstatnings- og taksationskommission eller overerstatnings- og taksationskommission udtræder af kommissionen som følge af reglerne om sammensætningen i erstatnings- og taksationskommissionerne, der blev udstedt i april 2024, hvor der bl.a. blev fastsat regler om, at personer med tilknytning til minkerhvervet ikke må være medlem af erstatnings- og taksationskommissionerne. Formanden for erstatnings- og taksationskommissionen eller overerstatnings- og taksationskommissionen skal vurdere, om en person skal udtræde som følge af reglerne om, at personer med tilknytning til minkerhvervet ikke må være medlem af kommissionerne. Det er formandens opgave at afgøre, om en kommission efter udtagning af medlemmer – ud over formanden selv – skal udgøres af to eller tre øvrige medlemmer. Fødevarerministeriet kan hertil oplyse, at listen med personer, der kan deltage som medlem i kommissionerne, har været under revidering som følge af reglerne om, at personer med tilknytning til minkerhvervet ikke må være medlem af kommissionerne.

Fødevarerministeriet kan endelig oplyse, at erstatnings- og taksationskommissionen i forbindelse med behandlingen af ansøgningen tager stilling til ethvert spørgsmål om erstatning og kompensation, herunder om de nødvendige kriterier for opnåelse af erstatning og kompensation er opfyldt, uanset om de pågældende spørgsmål er rejst eller påklaget af parterne, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 11, stk. 2, 1. pkt. Det samme gør sig gældende for overerstatnings- og taksationskommissionen, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 26, stk. 1, jf. § 11, stk. 2. Sagens parter skal forinden behandlingen af det pågældende spørgsmål have lejlighed til at udtale sig om disse, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 11, stk. 2, 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til Fødevarerministeriets høringsnotat til bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirkensomheder og visse følgerhverv. Fødevarerministeriet bemærker

hertil, at erstatnings- og taksationskommissionernes og overerstatnings- og taksationskommissionernes skal sikre, at afgørelserne træffes på et fuldt oplyst grundlag. Som led i at få sagerne fuldt oplyst kan de enkelte kommissioner, herunder ved formanden, beslutte, at parterne skal indkaldes til mundtlig drøftelse i form af møder eller lignende, hvor parterne har mulighed for at komme med deres synspunkter vedrørende erstatningens og kompensationens størrelse, fordeling mv. Overerstatnings- og taksationskommissionerne kan også beslutte at foretage en besigtigelse, hvis dette findes formålstjenligt. Den nye sagsbehandlingsproces i erstatnings- og taksationskommissionerne udelukker således ikke, at overerstatnings- og taksationskommissionerne foretager en besigtigelse som led i sagsbehandlingen.

2. Præcisering af statens opgave med nedrivning mv. og overtagelse af løsøre fra minkvirksomheder

København Fur anmoder om en bekræftelse på, at de nye regler om afgrænsning af statens opgave med nedrivning og bortskaffelse af minkfarme ikke er begrænset i forhold til de gældende regler. Der henvises til § 19 a i bekendtgørelse om ændringer i forenklet model og § 21 a i bekendtgørelse om ændringer til nedlukningsbekendtgørelsen. Ifølge København Fur skal staten således fortsat sørge for nedrivning og bortskaffelse af tekniske installationer, rør og forsyningsledninger relateret til minkspecifikke bygninger eller andre minkspecifikke anlægsaktiver.

Fødevarerministeriet bemærker, at de nye regler er udtryk for en præcisering af omfanget af opgaver forbundet med bortskaffelse og nedrivning af minkfarme. Hvad angår bygningsinstallationer, herunder installationer såsom rørføring m.v. under jorden, så skal disse fjernes, såfremt disse er knyttet til bygninger der er ydet erstatning for. De nye regler har til formål at beskrive gældende ret, og der er således ikke tilsigtet en ændring set i forhold til praksis.

København Fur anfører, at sandpuder er et erstatningsberettiget aktiv, og at staten derfor bør fjerne sandpuder. København Fur mener, at staten således skal fjerne erstattede sandpuder, selvom de stikker dybere eller er bredere end anført i de nye regler. København Fur foreslår, at muligheden i § 19 a, stk. 3, for at Bygningsstyrelsen kan fravige reglerne i § 19 a, stk. 1, nr. 1, 2 og 4, i bekendtgørelse om ændringer i forenklet model og § 21 a, stk. 1, 2 og 4, i bekendtgørelse om ændringer til nedlukningsbekendtgørelsen benyttes, hvis der er ydet erstatning for sandpuder, der stikker dybere eller er bredere end anført i de nye regler. København Fur foreslår derfor, at denne præmis for Bygningsstyrelsens anvendelse af bemyndigelsen i § 19 a, stk. 3, beskrives i ministeriets høringsnotat.

Fødevarerministeriet bemærker, at hensigten med bestemmelserne om, hvor dybt underlaget skal fjernes, jf. § 19 a, stk. 1, nr. 1, 2 og 4, i bekendtgørelse om ændringer i forenklet model og § 21 a, stk. 1, 2 og 4, i bekendtgørelse om ændringer til nedlukningsbekendtgørelsen, er at kodificere den praksis, som Bygningsstyrelsen allerede har i dag. Der er således ikke tilstræbt nogen ændringer i forhold til praksis.

Kopenhagen Fur bemærker, at der kan opstå situationer, hvor minkavlernes forsyning af vand, el og varme afkobles i forbindelse med nedrivningen af minkfarmene. Kopenhagen Fur mener, at staten er forpligtet til at sørge for reetablering af forsyningen i disse situationer. Kopenhagen Fur anfører, at såfremt Bygningsstyrelsen ikke ønsker at reetablere sådanne forsyningsinstallationer, så må styrelsen jf. § 19 a, stk. 3, indgå aftale med den enkelte avler om, at dette undlades, hvorefter avleren selv må sørge for denne reetablering på statens bekostning.

Fødevareministeriet bemærker, at de gældende regler indebærer, at minkavlere har mulighed for at udtage aktiver fra erstatningen, hvormed disse aktiver ikke fjernes fra ejendommen. Hvis en minkavler ønsker at beholde f.eks. en varmekilde, som både har været benyttet til boligen og minkproduktion, er der således mulighed herfor. Hvis aktivet, f.eks. en varmekilde, indgår i erstatningen, og der således ydes erstatning for det aktiv, som avleren ønsker at beholde, skal der opgøres en markedsværdi for aktivet, som modregnes i erstatningen.

Fødevareministeriet vurderer, at der er behov for at undersøge forholdene nærmere i forhold til, om de gældende regler indebærer u hensigtsmæssige situationer. Fødevareministeriet vil derfor undersøge forholdene nærmere og komme med en udtalelse herom på et senere tidspunkt.

Kopenhagen Fur anfører, at det bør præciseres nærmere, hvilke kvalitetskriterier hos Miljøstyrelsen den udlagte jord skal opfylde, så det fremgår med tydelighed, at jordudlægningen opfylder miljøkravene på en sådan måde, at arealet frit efterfølgende må og er egnet til anvendelse som landbrugsjord. Kopenhagen Fur henviser til § 19 a, stk. 2, nr. 6, i ændringsbekendtgørelsen til bekendtgørelse om forenklet model og § 21 a, stk. 2, nr. 6, i ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsen.

Fødevareministeriet har indhentet bidrag fra Bygningsstyrelsen, som har oplyst følgende:

”Bygningsstyrelsen kan oplyse, at Bygningsstyrelsen stiller krav om, at entreprenøren skal dokumentere, at den udlagte jord er ren iht. Miljøstyrelsens jordkvalitetskriterier.”

Fødevareministeriet bemærker hertil, at statens opgave med bortskaffelse og nedrivning af minkfarme ikke indebærer en forpligtelse for staten til at tilbageføre arealer, hvor minkfarmen har været beliggende, til landbrugsjord.

Kopenhagen Fur anfører i relation til § 21 c i nedlukningsbekendtgørelsen, at det er centralt, at det i stk. 1 tilføjes, at afkaldet af nedrivnings- og bortskaffelsespligten også indebærer afkald på at erhverve ret til disse aktiver, jf. minklovens § 8 a, stk. 1. Uden denne præcisering vil staten efterfølgende have ejendomsretten til de ikke-nedrevne bygninger på ubestemt tid. Kopenhagen Fur bemærker desuden, at adgangen til at klage over Bygningsstyrelsens afgørelser bør ændres, således at Bygningsstyrelsens afgørelser kan påklages til transportministeren i stedet for til Transportministeriet.

Fødevareministeriet bemærker, at det følger af minklovens § 8 a, stk. 2, at ved erstatning og kompensation for fast ejendom, erhverver staten ret til bortskaffelse af bygninger mv. Staten erhverver således ikke ejendomsret til bygningerne. Fødevareministeriet finder på den baggrund ikke grundlag for at ændre på formuleringerne i § 21 c.

Hvad angår muligheden for at indgive klage til transportministeren, bemærkes at erhvervets ønske er imødekommet.

København Fur anfører til § 19, stk. 4 og 5, i bekendtgørelse om forenklet model og § 21, stk. 4 og 5, i nedlukningsbekendtgørelsen, at rettigheder og forpligtelser bør sidestilles i forhold til løsøre og andre anlægsaktiver, under henvisning til, at ejendomsretten i begge tilfælde overgår til staten på samme tid.

Fødevarerministeriet bemærker, at det ved erstatning eller kompensation til minkvirksomheder for løsøre, herunder driftsmateriel og driftsinventar mv., er et vilkår for erstatning og kompensation, at staten erhverver ejendomsret til erstattet løsøre, jf. minklovens § 8 a, stk. 3. Ved fast ejendom er det et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at staten erhverver ret til bortskaffelse af bygninger, bygningsinstallationer mv., der er en del af den faste ejendom, jf. minklovens § 8 a, stk. 2. Minkvirksomheden beholder således ejendomsretten til den faste ejendom, herunder minkhallerne, indtil at staten har fjernet minkhallerne. Der er dermed ikke tale om sammenlignelige situationer.

3. Kompensation for passiv bevarelse af aktiver

København Fur anfører, at bilag 1 til nedlukningsbekendtgørelsen er udarbejdet med tanke på minkvirksomheder og de typiske mellempriodeomkostninger for disse virksomheder. København Fur finder, at Fødevarerministeriet bør præcisere, at erstatnings- og taksationskommissionerne bør fortolke § 22 og bilag 1 udvidende ved fastsættelse af godtgørelse af mellempriodeomkostninger til følgeerhverv.

Fødevarerministeriet bemærker, at bilag 1 "Omkostninger til passiv bevarelse og nødtørftig vedligehold" til nedlukningsbekendtgørelsen er udarbejdet under hensyntagen til potentielle udgifter hos såvel minkvirksomheder som følgeerhvervsvirksomheder. Der har således været en længere proces med repræsentanter fra organisationerne Det Danske Minkerhverv og København Fur om afdækning af potentielle udgifter i forbindelse med udarbejdelsen af bilag 1. Det er således Fødevarerministeriets opfattelse, at bilag 1 afspejler potentielle udgifter hos såvel minkvirksomheder som følgeerhvervsvirksomheder. Der henvises i øvrigt til Fødevarerministeriets høringsnotat af 20. december 2021 til nedlukningsbekendtgørelsen.

København Fur finder, at ændringerne af § 22 og § 22 a i nedlukningsbekendtgørelsen indebærer en indskrænkning i brugen af standardsatsen på 0,31 pct., når § 22 a er begrænset til minkvirksomheder, som udelukkende havde mink på ejendomme, som minkvirksomheden var ene-ejer og ene-adkomsthaver til. København Fur finder, at minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020, hvor avleren har produceret på egen og fremmed grund, dermed grundløst ryger ud af den administrativt fornuftige og ressourceeffektive model.

Fødevarerministeriet bemærker hertil, at anvendelsesområdet i § 22 a, stk. 1, er udvidet, så minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020, som sambehandles med en eller flere andre virksomheder, som ejer den faste ejendom, hvorfra minkvirksomheden helt eller delvist har drevet minkproduktionen fra, jf. nedlukningsbekendtgørelsens § 2 a, også omfattes af modellen med opgørelse af kompensation for passiv bevarelse og nødtørftig vedligehold i § 22 a. For så vidt angår minkvirksomheder

med egenproduktion i 2020, som helt eller delvist har haft minkproduktion på ejendomme, som minkvirksomheden ikke er eneejer af og tinglyst eneadekomsthaver til, der ikke sambehandles, jf. nedlukningsbekendtgørelsens § 2 a, vurderer Fødevareministeriet imidlertid, at sådanne minkvirksomheder fortsat skal være omfattet af nedlukningsbekendtgørelsens § 22. Det skal bl.a. ses i sammenhæng med, at opgørelsesmetoden for kompensationen efter § 22 a, stk. 2, er fastsat på baggrund af den opgjorte kompensation til minkvirksomheder, der primært har haft minkproduktion på ejendomme, som virksomheden var eneejer og eneadekomsthaver til. For minkvirksomheder, som ikke har været eneejer og eneadekomsthaver til ejendommene, hvorfra minkproduktionen har været drevet, kan der desuden være særlige forhold, der gør sig gældende, som giver anledning til, at kompensationen skal fastsættes konkret på baggrund af dokumenterede og rimelige omkostninger i medfør af bilag 1 til nedlukningsbekendtgørelsen. København Furs ønske om tilpasning anses således for delvist imødekommet.

København Fur anfører, at henvisningen ”jf. § 5, stk. 1-4” i § 22 a, stk. 2 i nedlukningsbekendtgørelsen bør slettes, så der er harmoni med den gældende bestemmelse. København Fur ønsker en forklaring, hvis ministeriet fastholder henvisningen.

Fødevareministeriet bemærker, at der med henvisningen til § 5, stk. 1-4, i høringsversionen af ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsen, ikke er tiltænkt ændringer i forhold til standardberegningen efter gældende ret. Det er således alle anlægsaktiver, der ydes erstatning for, dog undtaget aktiver, som udtages af virksomheden, som indgår i beregningen af kompensation for passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold. København Furs ønske er derfor imødekommet.

København Fur anfører, at der i § 22 a, stk. 3, i ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsen er sket en afgrænsning af, hvilke omkostningstyper der kan ydes kompensation for i perioden mellem erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse om værdien af anlægsaktiverne og erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse om erstatning og kompensation. København Fur mener, at kompensationen skal omfatte alle passende, nødvendige og dokumenterede omkostninger, herunder også omkostninger til gyllebeholderkontrol og lovpligtige forsikringer.

Fødevareministeriet bemærker, at der efter de hidtil gældende regler ikke er hjemmel til at yde kompensation for eventuelle udgifter efter erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse om erstatning og kompensation og indtil nedrivningen af minkfarmen påbegyndes. De nye regler i § 22 a, stk. 3, er på linje hermed, idet der dog er skabt hjemmel til at yde kompensation for eventuelle udgifter til renteomkostninger, jf. pkt. 6 i bilag 1, og udgifter til regnskab mv., jf. pkt. 9 i bilag 1, i mellempærioden mellem forlig eller erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse om restværdien af anlægsaktiver og indtil forlig eller erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse om erstatning og kompensation.

Fødevareministeriet bemærker hertil, at der med regelændringerne indføres en ny sagsbehandlingsproces i erstatnings- og taksationskommissionerne, som har til formål at effektivisere vurderingen af anlægsaktiver og fremskynde processen med nedrivning af minkfarme, så minkavlere hurtigere vil kunne disponere over jorden til andre formål. Den nye proces indebærer, at erstatnings- og taksati-

onskommissionerne tidligere i processen som udgangspunkt træffer afgørelser om værdien af anlægsaktiverne mv. Meddeler parterne samtykke til nedrivning, og accepterer virksomhedens afgørelsens vilkår, vil Bygningsstyrelsen kunne påbegynde behandlingen af nedrivningen, når forslaget til afgørelse er accepteret af parterne eller erstatnings- og taksationskommissionen har truffet afgørelse om værdien af anlægsaktiverne.

Fødevareministeriet kan i øvrigt oplyse, at formanden for erstatnings- og taksationskommissionen, i sager vedrørende minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020, minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder, kan beslutte at fravige udgangspunktet om at indlede sagsbehandlingen med en afgørelse om værdien af anlægsaktiver, jf. § 13, stk. 1, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen. Hvis udgangspunktet fraviges, og erstatnings- og taksationskommissionen således i stedet træffer en samlet afgørelse om værdien af anlægsaktiver og eventuelle øvrige elementer i erstatningen, skal opgørelsen af kompensation for passiv bevarelse og nødtørftig vedligehold, jf. § 22 a, stk. 1, i nedlukningsbekendtgørelsen, beregnes på baggrund af hele perioden fra den 4. november 2020 og frem til datoen for forlig eller erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse efter § 17, stk. 2, og § 17, stk. 3 i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen. Dette er præciseret i § 22, stk. 3, og § 22 a, stk. 4, i nedlukningsbekendtgørelsen.

4. Statens overtagelse af aktiver fra minkfølgeerhverv

Det Danske Minkerhverv anfører til § 18 a i nedlukningsbekendtgørelsen vedrørende udarbejdelse af anlægskartotek, at de har forståelse for, at følgeerhverv skal kunne redegøre for de aktiver, der skal overdrages til staten, men at det foreslåede system er unødvendigt bureaukratisk og ressourcekrævende. Det Danske Minkerhverv foreslår i stedet, at følgeerhvervet fremsender deres eksisterende anlægskartotek til erstatnings- og taksationskommissionen, og hvis myndighederne har brug for yderligere oplysninger kan følgeerhvervet kontaktes med henblik på afholdelse af et møde, hvor der kan redegøres for aktivernes karakter og placering.

København Fur anfører, at det i nogle store følgeerhvervsvirksomheder vil være en tilnærmelsesvis umulighed at udarbejde et komplet anlægskartotek over samtlige aktiver. København Fur foreslår, at kravet kan undtages i konkrete sager, herunder i sagen vedrørende København Fur, eller at der indarbejdes en bagatelgrænse for de aktiver, der skal fremgå af anlægskartoteket.

Fødevareministeriet bemærker, at anlægskartotek og oversigtskort skal anvendes til fastsættelse af kompensation samt til identifikation af de aktiver, som overtages, således at der ikke kan opstå tvivl om, hvilke aktiver der indgår i kompensationen og derfor skal overdrages til staten. Forslag om at undtage kravet i konkrete sager, f.eks. i forhold til at undtage København Fur fra kravet, eller indføre en bagatelgrænse, imødekommes således ikke.

Det bemærkes, at der i forhold til "øvrige mindre aktiver relateret til den minkrelaterede drift" er mulighed for at gruppere ensartede aktiver i relevant omfang for så vidt angår aktiver af begrænset eller ingen økonomisk værdi. Som eksempel kan nævnes, at bestik, tallerkener, kopper og glas anvendt til bespisning af personale, som har begrænset eller ingen økonomisk værdi, kan grupperes som 'Bestik

og service', hvis det er placeret på samme lokalitet. Det samme kan f.eks. gøre sig gældende for 'kontorinventar', 'værktøj' og 'it-udstyr', hvis disse har begrænset eller ingen økonomisk værdi. Af hensyn til at markere, at antal kun skal oplyses, hvor det vurderes relevant, har Fødevarerministeriet til ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsens § 18 a, stk. 2, nr. 4, litra a, tilføjet "eventuelt" før "antal".

Fødevarerministeriet gør samtidig opmærksom på, at Fødevarestyrelsen kan anmode erstatnings- og taksationskommissionen om indhentning af yderligere oplysninger hos følgeerhvervsvirksomheden, der vurderes nødvendige for, at staten kan overtage aktiverne, jf. ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsens § 18 a, stk. 5. Bestemmelsen skal ses i lyset af, at der er forskel på karakteren af følgeerhvervsvirksomhederne, og at det derfor er vanskeligt i fuld udstrækning at forudsige alle behov i forhold til identifikation af aktiver, som skal overdrages til staten. Der kan således være behov for at stille krav om yderligere identifikation ud over opremsningen i pkt. 1-5.

Af hensyn til at ensrette, så der for alle typer af aktiver oplyses om værdien, har Fødevarerministeriet indsat et nyt punkt i ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsens § 18 a, stk. 2, nr. 3 og nr. 5, hvorefter følgeerhvervsvirksomheden skal angive aktivernes bogførte værdi pr. 31. oktober 2020. Fødevarerministeriet gør i den forbindelse opmærksom på, at kravet om revisorpåtegning også gælder ændringer til anlægskartoteket, herunder oplysninger om bogførte værdier. Det er præciseret i § 18 a, stk. 1.

Angående sager, hvor følgeerhvervsvirksomhederne endnu ikke har indsendt anlægskartotek, kan det oplyses, at processen indebærer følgende:

Sagsbehandlingen vedrørende selve værdiansættelsen starter, når en følgeerhvervsvirksomhed er vurderet berettiget til nedlukningskompensation. Følgeerhvervsvirksomheder skal ikke indsende anlægskartotek og oversigtskort før, at virksomheden er vurderet berettiget til nedlukningskompensation. Virksomheden skal til brug for selve værdiansættelsen indsende oplysningsskema med angivelse af eventuelle rettighedshavere, et anlægskartotek over virksomhedens anlægsaktiver med angivelse af eventuelle rettighedshaveres sikkerhed i aktiverne, og et oversigtskort over virksomhedens ejendom(me) med angivelse af aktivernes placering. Herefter gennemgår en sagsbehandler i Minksekretariatet sagens dokumenter, herunder det indsendte anlægskartotek. Mangler der anlægskartotek, oversigtskort, oplysninger om rettighedshavere mv., eller er der mangler i det fremsendte, anmoder sagsbehandleren virksomheden om supplerende oplysninger. Når Minksekretariatet har oplyst sagen, udarbejder sagsbehandleren en sagsfremstilling, som sendes i høring hos virksomheden og Fødevarestyrelsen sammen med blandt andet anlægskartotek og oversigtskort. Fødevarestyrelsen videresender sagsfremstilling, anlægskartotek og oversigtskort til Finansiell Stabilitet. Fødevarestyrelsen vil på den baggrund have mulighed for at gøre opmærksom på mangler ved virksomhedens specifikation af virksomhedens aktiver, som er nødvendige for at Finansiell Stabilitet kan få overdraget aktiverne fra staten ved Fødevarestyrelsen, og som virksomheden skal opfylde for at være berettiget til kompensation. Herefter afholdes der besigtigelse, hvor repræsentanter fra erstatnings- og taksationskommissionen, Minksekretariatet, Fødevarestyrelsen, Finansiell Stabilitet og følgeerhvervsvirksomheden samt eventuelt øvrige parter i sagen deltager. Det er på besigtigelsen kommissionens opgave at sikre sig, at

de aktiver, som fremgår af anlægskartoteket, findes på virksomhedens ejendom som angivet på oversigtskortet. Fødevarestyrelsen og virksomheden har både inden besigtigelsen og på besigtigelsen mulighed for at fremkomme med kommentarer til sagsfremstillingen, anlægskartoteket og/eller oversigtskortet, og dermed til aktiverne, herunder beskrivelsen heraf og oplysningerne herom. Efter besigtigelsen foretager Minksekretariatet nødvendige tilretninger i anlægskartoteket og oversigtskortet, så disse er i overensstemmelse med, hvad der fremgik på virksomhedens ejendom under besigtigelsen. Minksekretariatet skal i denne forbindelse være særlig opmærksom på, at eventuelle løsøreaktiver, som følgerhvervsvirksomheden ikke selv har identificeret i anlægskartoteket, men som er identificeret under besigtigelsen, tilføjes til anlægskartoteket. Herefter sender Minksekretariatet forslag til afgørelse med dertil hørende bilag i høring hos Fødevarestyrelsen og følgerhvervsvirksomheden samt eventuelle øvrige parter i sagen. Når Fødevarestyrelsen modtager forslag til afgørelse, indhenter styrelsen eventuelle bemærkninger til anlægskartoteket og oversigtskortet hos Finansiell Stabilitet til brug for Fødevarestyrelsens høringssvar over forslaget til afgørelse til Minksekretariatet. Hvis forslaget til afgørelse afvises af en af sagens parter, træffer erstatnings- og taksationskommissionen på baggrund af de indkomne høringssvar endelig afgørelse om fastsættelse af kompensation. Erstatnings- og taksationskommissionen fremsender den endelige afgørelse til parterne med anlægskartotek og oversigtskort som bilag til afgørelsen.

Angående sager, hvor virksomheden allerede har indsendt et anlægskartotek, herunder sager, som opfylder de angivne krav til gruppering og minimumsoplysninger for aktiver, kan det oplyses, at det vil være relevant at lægge anlægskartoteket til grund for erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse. Hvis det indsendte anlægskartotek ikke opfylder kravene, skal virksomheden udfylde og indsende yderligere oplysninger. Det gælder uanset, om der er gennemført besigtigelse eller ej. Virksomheden skal indsende det opdaterede anlægskartotek til Minksekretariatet, som herefter sender det i høring hos Fødevarestyrelsen, som vurderer, herunder med inddragelse af Finansiell Stabilitet, om yderligere oplysninger er nødvendige for, at staten kan overtage aktiverne. På baggrund af Fødevarestyrelsens bemærkninger kan der være behov for, at virksomheden indsender yderligere oplysninger. Når anlægskartoteket og oversigtskort mv. indeholder de nødvendige oplysninger, sender Minksekretariatet forslag til afgørelse med dertil hørende bilag i høring hos Fødevarestyrelsen og følgerhvervsvirksomheden samt eventuelle øvrige parter i sagen.

København Fur og Det Danske Minkerhverv anfører, at udgifter til udarbejdelse af anlægskartotek og oversigtskort skal godtgøres. Det Danske Minkerhverv foreslår, at godtgørelse sker ved forskud eller ved at faktura udstedes til Fødevarestyrelsen.

Fødevarerministeriet bemærker hertil, at eventuelle udgifter til sagkyndige, der er afholdt som led i udfyldelse af anlægskartotek og oversigtskort, vil kunne betragtes som nødvendige udgifter, og de vil dermed kunne dækkes som del af den af kommissionen fastsatte passende godtgørelse til sagkyndig bistand, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen § 29, stk. 2. Der kan træffes afgørelse om godtgørelse på samme måde som hidtil, og der ydes således ikke forskud på godtgørelsen, medmindre erstatnings- og taksationskommissionerne vurderer, at det er muligt. Der etableres ikke en ordning med forskudsbetaling i Fødevarestyrelsen.

Det Danske Minkerhverv anfører, at det findes uacceptabelt, hvis en klage, der angår manglende eller mangelfuldt anlægskartotek, tillægges opsættende virkning, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen § 25.

Fødevareministeriet bemærker, at anlægskartotek og oversigtskort skal anvendes til fastsættelse af kompensation samt til identifikation af de aktiver, som overtages, således at der ikke kan opstå tvivl om, hvilke aktiver der indgår i kompensationen og derfor skal overdrages til staten. For at Fødevarestyrelsen på vegne af staten kan udbetale kompensation til følgeerhvervsvirksomhederne er det nødvendigt, at der er klarhed over, hvilke aktiver kompensationen angår. Der ændres således ikke på den foreslåede ordning.

Det bemærkes, at Fødevareministeriet vurderer, at der i de fleste sager ikke vil være behov for at klage over anlægskartoteket, når processen er forløbet som beskrevet ovenfor, hvor Fødevarestyrelsen har mulighed for undervejs i sagsbehandlingen at gøre opmærksom på, at anlægskartoteket eller oversigtskort er mangelfuldt, og virksomheden tilføjer de efterspurgte oplysninger.

Fødevareministeriet kan i øvrigt oplyse, at det er præciseret i § 25, stk. 2, i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, at formanden for overerstatnings- og taksationskommissionen kan træffe afgørelse om opsættende virkning på baggrund af en anmodning fra sagens parter. Den nye bestemmelse i § 25, stk. 2, er udtryk for en kodificering af gældende praksis.

København Fur og Det Danske Minkerhverv foreslår, at der indarbejdes en mulighed for at aftale en anden overtagelsesdag, som et supplement til den fastsatte overtagelsesdag seks uger efter afgørelsen er truffet, hvis dette er hensigtsmæssigt i den enkelte situation.

Fødevareministeriet bemærker, at der er foretaget en justering i forhold overtagelsesdagen, så det nu fremgår af § 20 b, stk. 1, at erstatnings- og taksationskommissionen fastsætter overtagelsesdagen. Herudover er der foretaget en justering, hvorefter overtagelsesdagen tidligst kan fastsættes til 30 hverdage efter Fødevarestyrelsens modtagelse af erklæringer om accept af vilkåret fra følgeerhvervet og eventuelle rettighedshavere. Erstatnings- og taksationskommissionen kan således, bl.a. på baggrund af høring af følgeerhvervsvirksomheden og Fødevarestyrelsen, fastsætte en overtagelsesdag, der ligger senere end 30 hverdage fra Fødevarestyrelsens modtagelse vilkårserklæringen fra virksomheden. Hvis erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse påklages til overerstatnings- og taksationskommissionen, og klagen tillægges opsættende virkning, fastsættes overtagelsesdagen af overerstatnings- og taksationskommissionen og kan tidligst fastsættes til 30 hverdage efter overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse. Overtagelsesdagen bør altid fastsættes til en hverdag. Fristen på de 30 hverdage beregnes på samme måde som klagefrister efter vejledningen om forvaltningsloven. Det indebærer bl.a., at den dag, hvor underretningen om afgørelsen er kommet frem, ikke tæller med. Hvis underretning om afgørelsen f.eks. er kommet frem mandag d. 1. juli 2024, vil fristen således udløbe mandag d. 12. august 2024.

Fødevarerministeriet bemærker desuden, at det er præciseret, at virksomheden, i sager, hvor staten overtager den faste ejendom, er forpligtet til at fjerne de aktiver, der ikke skal overdrages, senest dagen inden overtagelsesdagen. Dvs. aktiver, der ikke er ydet kompensation for, herunder ikke-minkrelaterede aktiver, som ikke fremgår af virksomhedens anlægskartotek, skal fjernes senest dagen inden overtagelsesdagen.

Fødevarerministeriet bemærker desuden, at i de tilfælde, hvor ejendommen ikke overtages, skal følgeerhvervsvirksomheden i stedet samle de aktiver, der skal overdrages, så disse så vidt muligt fysisk er samlet, herunder i muligt omfang på én lokalitet.

København Fur foreslår, at opstillingen over det, som følgeerhvervsvirksomhederne på overdragelsesdagen skal overlevere, herunder bl.a. koder til alarmer mv., slettes i § 20 b, stk. 2, i ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsen.

Fødevarerministeriet imødekommer ikke forslaget, men bemærker, at f.eks. koder til alarmer mv. kun skal overleveres i det omfang, at de er funktionelle, herunder alarmer, hvor kode er påkrævet.

København Fur anfører, at der bør være et tidsmæssigt sammenfald mellem virksomhedernes overdragelse af aktiver til staten og udbetaling af kompensation.

Fødevarerministeriet bemærker, at det er en forudsætning for udbetaling af kompensationen, at den fulde ret til aktiverne overdrages. Kompensationsbeløb udbetales således først til følgeerhvervsvirksomheden, når alle tinglyste rettigheder er aflyst og Finansiell Stabilitets anmærkningsfrie adkomst til den eller de faste ejendom(me) omfattet af overdragelsen er tinglyst. Fødevarerstyrelsen meddeler virksomheden, når vilkårene for udbetaling af kompensationsbeløbet er opfyldt. Landbrugsstyrelsen udbetaler uden unødigt ophold efter Fødevarerstyrelsens meddelelse kompensationsbeløbet til følgeerhvervsvirksomheden.

5. Justeringer til forenklet model

København Fur anfører, at det ikke er muligt at tilvejebringe dokumentation for mink, som minkvirksomheden selv har pelset, og anfører, at dokumentationskravet bør gælde mink, som er pelset hos tredjemand. København Fur henviser til § 6, stk. 8, i bekendtgørelsen om forenklet model. København Fur oplyser, at hvis det måtte vise sig nødvendigt, kan Fødevarerstyrelsen eventuelt verificere omfanget af ”egen pelning” via avlerens regninger fra DAKA mv.

Fødevarerministeriet bemærker, at dokumentationskravet i § 6, stk. 8, er justeret, så kravet om dokumentation angår mink, som er pelset hos tredjemand. Reglerne indebærer, at virksomheden skal fremlægge dokumentation. Desuden skal revisoren attestere, at virksomheden ikke har pelset flere mink hos tredjemand, hvilket kan ske på baggrund af en gennemgang af oplysninger i virksomheden om pelning af mink i virksomhedens regnskaber, aftaler og fakturaer mv.

6. Fødevarerministeriets øvrige bemærkninger

Fødevarerministeriet har desuden fundet anledning til i det følgende at afgive øvrige bemærkninger bl.a. for at præcisere behandling af igangværende sager mv. og forhold vedrørende statsstøtte.

6.1. Igangværende sager og mulighed for fravigelse af ny proces i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen

Fødevarerministeriet kan generelt oplyse, at den nye erstatnings- og taksationsbekendtgørelse indfører en ny proces for behandling af sager i om erstatning og kompensation til minkvirksomheden med egenproduktion i 2020, minkvirksomheder uden egenproduktion i 2020 og udlejningsvirksomheder, jf. de foreslåede §§ 13-17.

Den nye proces indebærer bl.a., at erstatnings- og taksationskommissionen som udgangspunkt indleder disse sager med at træffe afgørelser om nogle nærmere afgrænsede forhold, jf. den foreslåede § 13, stk. 1-4. Hvis der i verserende sager ved erstatnings- og taksationskommissionen har været afholdt besigtigelse på tidspunktet for bekendtgørelsens ikrafttræden, vil sagen i medfør af de ny regler kunne behandles efter samme proces, som fremgår af i §§ 12-14 i bekendtgørelse nr. 1915 af 6. oktober 2021 om erstatnings- og taksationskommissioner og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og visse følgeerhverv med senere ændring.

Det betyder konkret, at erstatnings- og taksationskommissionen vil kunne træffe en samlet afgørelse om erstatningens og kompensationens fastsættelse, herunder værdien af erstatningsberettigede anlægsaktiver, udtagning af aktiver og nedrivning. Erstatnings- og taksationskommissionen vil i den forbindelse følge den foreskrevne proces i § 17 i erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen. Hvis der træffes en samlet afgørelse, som påklages til overerstatnings- og taksationskommissionen, vil overerstatnings- og taksationskommissionen kunne tage stilling til samtlige forhold i afgørelsen, herunder værdien af anlægsaktiver og udtagning af aktiver, på trods af at der ikke er truffet en særskilt afgørelse herom i medfør af de nye regler.

Herudover kan der undtagelsesvist være tilfælde, hvor konkrete omstændigheder i en sag medfører, at det kan være nødvendigt at fravige den nye proces for sagsbehandlingen af disse sager, herunder fravige udgangspunktet om, at sagsbehandlingen indledes med at træffe afgørelse om værdien af anlægsaktiver mv. I sådanne tilfælde vil erstatnings- og taksationskommissionen bl.a. have mulighed for at træffe en samlet afgørelse om sagens forhold, uden at der forudgående træffes afgørelse om værdien af anlægsaktiver mv. Overerstatnings- og taksationskommissionen vil i denne situation tillige have mulighed for at tage stilling til samtlige forhold i afgørelsen, herunder værdien af anlægsaktiver og udtagning af aktiver, uden at der skal ske en opdeling af behandlingen af sagens forhold, på trods af at der ikke er truffet en særskilt afgørelse herom i medfør af de nye regler.

6.2. Ny proces for minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder

Fødevarerministeriet kan generelt oplyse, at den nye erstatnings- og taksationsbekendtgørelse indebærer, at erstatnings- og taksationskommissionen i forbindelse med afgørelsen om anlægsaktivernes

værdi, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 13, stk. 1, for så vidt angår minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder, samtidig træffer afgørelse om opgørelse af erstatning og kompensation for den kompensationsberettigede virksomhed opgjort på baggrund af værdiansættelsen af anlægsaktiverne, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 13, stk. 4, 1. pkt. Erstatnings- og taksationskommissionen vil i første omgang fremsætte et forslag til afgørelse herom, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 15, stk. 1. Hvis forslaget ikke accepteres inden for fristen på 14 dage efter modtagelsen, vil erstatnings- og taksationskommissionen træffe afgørelse herom, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 15, stk. 3. Sagens parter vil herefter kunne påklage erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse efter erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 13, stk. 4, til overerstatnings- og taksationskommissionen, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 22, stk. 1.

I forbindelse med afgørelsen om opgørelse af erstatning og kompensation for den kompensationsberettigede virksomhed opgjort på baggrund af værdiansættelsen af anlægsaktiverne, træffer erstatnings- og taksationskommissionen endvidere afgørelse om eventuel modregning og eventuel fordeling af erstatningen og kompensationen mellem virksomhedens rettighedshavere, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 13, stk. 4, 2. pkt. Det skal ses i sammenhæng med, at erstatnings- og taksationskommissionen kan bestemme, at Fødevarestyrelsen skal udbetale den i delafgørelsen efter § 13, stk. 4, fastsatte erstatning og kompensation til de berettigede, når vilkårene for udbetaling er opfyldt, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 28, stk. 3.

Minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 og udlejningsvirksomheder, som har indgået forlig eller modtaget en afgørelse efter § 13, stk. 4, skal herefter senest 3 måneder fra indgåelsen af forliget eller afgørelsen anmode om, at en erstatnings- og taksationskommission træffer afgørelse om opgørelse af eventuel yderligere erstatning og kompensation efter nedlukningsbekendtgørelsens §§ 11, 12, 14 og 15, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 16, stk. 3.

Hvis der anmodes herom, skal minkvirksomheden uden egenproduktion af mink i 2020 eller udlejningsvirksomheden senest 6 måneder fra indgåelsen af forliget eller afgørelsen efter § 13, stk. 4, indsende fornøden dokumentation og et udfyldt oplysningsskema sammen med en erklæring fra en godkendt revisor efter henholdsvis § 18, stk. 2 eller § 18, stk. 3, i nedlukningsbekendtgørelsen, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 16, stk. 4.

Erstatnings- og taksationskommissionen vil herefter behandle virksomhedens anmodning om opgørelse af eventuel yderligere erstatning og kompensation, og udarbejde et forslag til afgørelse herom i medfør af erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 17, stk. 1. Erstatnings- og taksationskommissionen vil ved samme lejlighed tage stilling til kompensation for nødtørftigt vedligehold og passiv bevarelse, jf. nedlukningsbekendtgørelsens § 22, godtgørelse for sagkyndig bistand, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 29, stk. 2, fordeling af erstatning og kompensation til eventuelle rettighedshavere, jf. nedlukningsbekendtgørelsens § 23, og eventuel modregning efter nedlukningsbekendtgørelsens §§ 26-27. Hvis forslaget til afgørelse accepteres af sagens parter senest 14 dage efter modtagelsen, vil sagen afsluttes, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 17, stk. 2, og det vil således ikke – som det også er tilfældet med de gældende regler – være muligt at påklage forslaget til

afgørelse til overerstatnings- og taksationskommissionen. Hvis forslaget ikke accepteres af sagens parter inden for fristen, vil erstatnings- og taksationskommissionen træffe afgørelse om de i forslaget omtalte forhold, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 17, stk. 3. Sagens parter vil herefter kunne påklage erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse efter erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 17, stk. 3, til overerstatnings- og taksationskommissionen, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 22, stk. 2.

Hvis der ikke indsendes en anmodning om opgørelse af eventuel yderligere erstatning inden for fristen, eller hvis fristen for indsendelse af oplysningsskema og fornøden dokumentation overskrides, træffer erstatnings- og taksationskommissionen afgørelse om, at den opgjorte erstatning og kompensation efter § 13, stk. 4, udgør den endelige erstatning og kompensation efter nedlukningsbekendtgørelsens §§ 11, 12, 14 og 15, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 16, stk. 5, 1. pkt.

Erstatnings- og taksationskommissionen vil i givet fald samtidig træffe afgørelse om godtgørelse for sagkyndig bistand, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 29, stk. 2, og kompensation for rimelige omkostninger til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold, jf. nedlukningsbekendtgørelsens § 22. Herudover vil erstatnings- og taksationskommissionen træffe afgørelse om eventuel fordeling af kompensationen for rimelige omkostninger til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold mellem virksomhedens rettighedshavere, jf. nedlukningsbekendtgørelsens § 23, og eventuel modregning i kompensationen medfør af nedlukningsbekendtgørelsens §§ 26-27.

Sagens parter vil kunne påklage erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse efter erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 16, stk. 5, til overerstatnings- og taksationskommissionen, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 22, stk. 2.

6.3. Ny model for honorarer til kommissionsmedlemmer

Fødevareministeriet bemærker, at ministeriet har fundet anledning til at præcisere bestemmelserne om honorar til formænd og medlemmer af erstatnings- og taksationskommissionerne og overerstatnings- og taksationskommissionerne. Det er præciseret, at Fødevareministeriet vurderer og fastsætter honorar til formænd og medlemmer af de nedsatte kommissioner, og at Fødevareministeriet således er hvervsministerium i henhold til cirkulære nr. 9418 af 4. juli 2013 om betaling til medlemmer af kollegiale organer i staten. Desuden præciseres det, at Trafikstyrelsen udbetaler honoraret mv. til formændene og medlemmerne af kommissionerne.

Fødevareministeriet bemærker desuden, at ministeriet har fundet anledning til at justere og præcisere den gældende honorarmodel, således at denne bringes i overensstemmelse med cirkulære nr. 9418 af 4. juli 2013 om betaling til medlemmer af kollegiale organer i staten, herunder præcisere, at der ikke kan udbetales honorering for transporttid, med mindre, at der konkret er tale om forberedelsestid. Den nye model for honorar til medlemmer af erstatnings- og taksationskommissionerne og overerstatnings- og taksationskommissionerne indebærer, at honorering er pr. arbejdstime, herunder for tidsanvendelse ved deltagelse i møder samt til forberedelse og efterbehandling af sager. Honoraret fastsættes til en timetakst på 510 kr. (grundbeløb pr. 31. marts 2012) pr. arbejdstime svarende til 626

kr. (april 2024). Honorering for forberedelses- og efterbehandlingstid kan samlet set maksimalt udgøre seks timer pr. sag, medmindre Trafikstyrelsen konkret har fastsat en anden forberedelses- og efterbehandlingstid.

Honoraret er fastsat under hensyn til, at der er tale om en omfattende opgave med komplekse sager af stor økonomisk betydning. Desuden er der taget hensyn til, at arbejdet i kommissionerne kræver indsigt i juridiske, økonomiske og/eller regnskabs- og revisionsmæssige forhold, og at arbejdet indebærer vurdering af værdien af virksomheder, ejendomme, driftsmidler, inventar mv. Derudover er der lagt vægt på, at praksis for fastsættelse af erstatning og kompensation fortsat er under udvikling.

Der refunderes dokumenterede, nødvendige merudgifter i forbindelse med varetagelse af hvervet, f.eks. til transport, rimelige merudgifter til måltider og lignende og til evt. nødvendig overnatning. Dette sker efter tjenesterejseaftalens regler for tjenestemænd i staten. Der refunderes udgifter i forbindelse med kørsel i egen bil efter gældende takster. Transporttid anses ikke for arbejdstid, med mindre at der konkret er tale om reel arbejdstid, herunder forberedelsestid.

Fødevarerministeriet bemærker, at medlemmer, som ikke varetager hvervet som led i deres ansættelsesforhold, og som ikke modtager særskilt vederlag, kan få refunderet merudgifter til transport, rimelige merudgifter til måltider o.l. og til overnatning.

Der er samtidig lagt op til en ny model for honorar til formændene for erstatnings- og taksationskommissionerne og overerstatnings- og taksationskommissionerne. Oplæg til ny honorarmodel skal forhandles med Den Danske Dommerforening. Der vil i forbindelse med forhandlingerne om en ny honorarmodel blive taget hensyn til, at der er tale om en omfattende opgave med juridisk komplekse sager af stor økonomisk betydning, ofte med advokatpartsrepræsentation, samt at der er tale om en krævende opgave herunder i forhold til at opnå ensartet praksis på tværs af kommissioner på et område, hvor praksis fortsat er under udvikling.

6.4. Statsstøtte

Det er Fødevarerministeriets vurdering, at ingen af ovennævnte ændringer kræver en fornyet statsstøttegodkendelse fra Europa-Kommissionen, idet ændringerne har karakter af tekniske tilpasninger til den eksisterende statsstøttegodkendelse i SA.61945 som ændret ved SA.101011 og SA.109483.

Fødevarerministeriet er i dialog med Europa-Kommissionen med henblik på at sikre, at Kommissionen er enig i vurderingen i relation til introduktionen af, at besigtigelsen af aktiverne som udgangspunkt foretages af en sagkyndig. Erstatnings- og taksationskommissionerne kan igangsætte eller fortsætte sagsbehandlingen, men de vil blive opfordret til at vente med at træffe afgørelse i sager, hvor besigtigelsen af ansøgerens anlægsaktiver er foretaget af en sagkyndig, indtil Fødevarerministeriet orienterer om, at dialogen med Kommissionen er afsluttet.